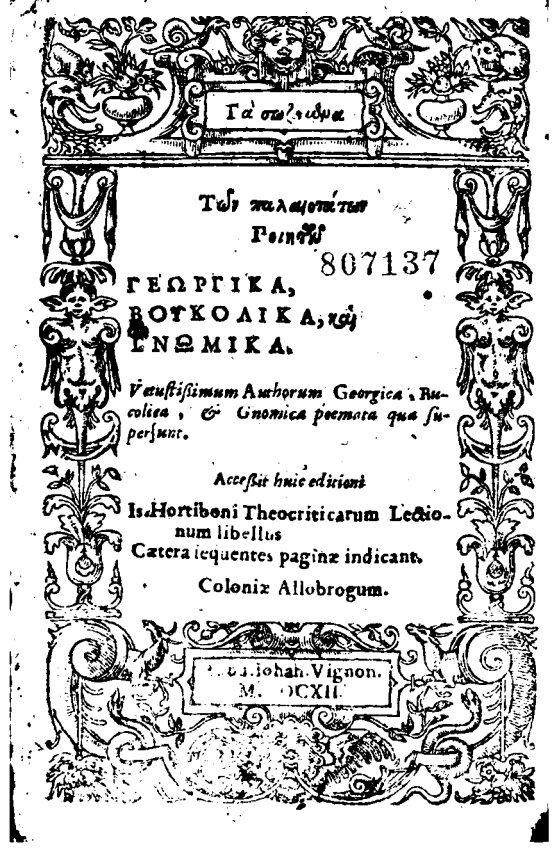

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Γὰ σαρδύρα

Τῶν παλαιότητων
Γοιητῶν

807137

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vaultissimum Aucthorum Georgica, Ru-
colica, & Gnomatica poemata qua su-
persunt.*

Accessit huic editioni

Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniz Allobrogum.

J. J. Johah. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI
bencuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater
ea qua priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe.*

*Primum Graeco ut quam emendatissime ederetur o-
peram studiose dedimus;*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertio, quaedam adiunximus carmina partim Theo-
criti, partim aliorum poetarum, qua in priori decant:
quaedam etiam qua in nullis reperias.*

*Ad usum quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumendum aliorum, edere usum est.*

*Postremo, Jacobi Hortiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum. a i- rum
poetarum loci non pauci qua emendatur, qua explicatur.*

I. CRISPINI. de sua editione
dixit

*Si docuit est paucis quam plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA
OPERIS PR
TIO,

IOHANNIS CRISPE

RAVIORIBVS defessum labori-
bus quid vetat in amœnos non-
nunquam Poëtarum hortos re-
quiescendi gratia excurrere? Sa-
nè fuit ea mihi iam dudum im-
promò vendis (quoad potui (li-
terarù studiis voluntas, ut quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis utij quid superellet, secundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maximè verò is
qui viciniore origini, ut Plato monet in Phile-
bo, miuus attactarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem esse iunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis canloris ac ruboris,
& aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. At quum superioribus an-
nis ab Homero poëtarum principè cœptum esset,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Aserzum illi *ἐπι-
χόριον*, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliòsque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ descriptionis lotes vetustatè fer-
re potuerunt, prosequi non iniucundum duximus
eà forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgestantem. Distinximus quidem eos
velut in tres classes quarum primam Hesiodi

operibus τῶν σωζομένων: secundam Theocrito-, ac reliquis Εἰδὺλλιογραφίαις: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa res cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periuicundam horum Poetarum lectionem remorer, aut verecundiz terminos nimia commendatione transfiam. Spero equidem susceptum hunc laborem inque eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam brevibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchiridioli modulo potissimum conveniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant, pleraque nobis benignè communicavit D. Portus Cretensis, vir Græcè atque Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardū contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuuntur; quæ præterquam quòd sunt ὀνήματα arbitrata veteris Auctoris effugia corruptissimæ erant. Ioannes Pediasimus Theocriti Σβέλστα declaraturus, quantis difficultatibus afficeretur, antè testificatus est his verbis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου σβέλστα κινύματα μὴ ὅμοιον, διὰ τὸ πλεῖν τῶ μεταλήψεων πύκνασιν ἢ διὰ τὸ ἀκροδίζως τῶ μνημονόθεσιων ἰσχυρῶν ἰχθυῶσαι τὸ ἐκ τῆς πρὸς τῆς σωζομένης ἢ ταῦτα μὴ καὶ πλεῖν ἀπὸ κινύσεων ἀποδοθῆναι τὸ ἀκροφυλον, πολλὰ ἰμπεριῦσαν ἀποδοθῆναι. Quæ antè præfatio æquius de Quo, Alis, ac S. C. A. R. I. Z. N. I. G. M. A. T. I. C. I. S.

TOTIVS OPERIS.

gmaticis Simmiz committis prædici vsurpari-
que meritò possent. Hæc verò brevibus idcirco
non abs re præfatur, vt intelligant studiosi adole-
scentes, per exiguos quidem daridos libellos, sed
refert ostanta Poetarum veterum gaza, tam mul-
tiplici rerum sententiarumque gravitate ac varie-
tate plenos, vt maiora volumina non solum ope-
rarum & operis difficultate suparent, verum etiam
utilitatem grato compendio (his præser-
tim temporibus alioqui pertur-
batissimis) coniunctam
habeant,

P O E T A R V M Q V I T R I -
bus distinctis libris, vno tamen *isædiæ*
comprehenduntur, ca-
talogus.

I.

G E O R G I C A. HESIODI ASCRÆÆ OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
quam oracula & *isædiæ* quædam colomu-
ni sermone vsuparentur.

§ SCVTVM HERCVLIS. §

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *isædiæ* 5. huc,
quem hoc ipso anno edidimus, videtur am-
bigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

ŒCONOMIA.

Annotationes in *Œc. & Huius*, Philippo Mel.
potissimum, Frisio & Garbicio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Czetenſi communicata, plurimum lucis adfert.

II

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poeticas principia excolenda quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se tranſtulit: & ab *Aratoribus* ad *Herodes*: qui etiam *Pastorum* requiem in ipſo *Ecloge*, s. principio ob oculos posuit,

Tiſſe tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Vinctemius aliſque hæc Eidyllia expoſuerunt.

SIMMIE RHODII,

OVVM. À L. A. S. SECVRI M.

Restitutis suis metris, enodatasque expoſuit Auberus.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mæcherchium ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Langtio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarenſis vetuſſimi Poetæ ſententiæ elegiacæ annotationibus, ſelectis E. Vineri, I. Hetelij I. Schegkij, aliorumque Incubrationibus expoſitæ.

PHŒCLIDIS poema admonitorium
PITHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONIS sententiæ quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAVMACHII,
PANIASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracu-
 la non sine honoris præfatione citarunt. Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus. A-
 thenzus, Dion, Chrysostomus, Philo ludæus, ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQVI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SEVARIORVM Libellus, continens
 aliorum quoque Poetarum sententias: quem admo-
 dum ex indice ad calcem illius tertiæ partis
 appposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comitorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 trat.

Fruere his, & Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Animæque ad mortem obeuntem proximum virū afflās;

Hic vir bonus est in bello.

Statim verò hostium in fugas verit phalanges

Asperas, suæque industria prælii fluctibus regit.

Ipse aut in prima acie prostratus charam amittit vitā;

Civitatem, & populos, & pacem honestans.

Multis per pectus & scutum rotundum vulncribus;

Et per thoracem ab anteriore parte sauciatus.

Hunc verò lugens, pariter iuvenes, senesque;

Et gratia desiderio tota civitas funus ipsius prosequitur.

Huius sepulchrum, & liberi inter homines præclari sunt;

Itémque nepotes, & omne posterorum genus,

Nunquam eius bona gloria interit, neque nomen ipsius;

Sed quantum sub terra fuerit, aether immortalis,

Quem se fortiter gerentem manentémque, & pugnantē,

Pro patria & liberu vehemens Mars peremerit.

Quod si effugerit, sortem mortu longum inducentu soperē;

Et victoria potius splendidam gloriā pugna auferat;

Ipsū ex aquo omnes iuvenesque senēs, me colunt;

Mulctis que iucunda affectus ad Urōm abit.

Senescens autem inter ciues præcellit, neque qui illum

Ladere, nec ruerentur nec iniuste cupit.

Omnēsque in sedibus iuvenes simul & æquales

Loco cedunt ei, quique maiores nati sunt.

Huius igitur virtutē ad summū peruenire nunc aliquis

Dicatur animo, non remissione bellum.

EIVSDEM.

alias Callini.

Quandiu torperis? quando strenuam habebitis animam

O iuvenes? an non veremini vicinos,

Ob tantam ignaviam? In pace autem volis videmini;

Sedere: sed bellum totam regionem infestat.

Hunc versum supplevit Camerarius.

Quin fixum aliquis arte in prælio hosti ostendat.

Et aliquis moriens ultimū ioculum emittat.

Θαρσύνῃ ἢ περὶ τὸν πλεῖστον αἶδρα παρῆσθε.
 Οὗτος αἶψα ἀγαθὸς γίγνεται οἱ πολέμοιο.
 Ἀθάλα δ' ὀδυρμένων αἰδρήν ἱππέα φ' ἄλαστος
 Τρηχίλας, σπυρὸν τ' ἴαχε θεὸν κῦμα μάχης.
 Αὐτὸς δ' ἐν πορθείοισι πρῶτον οἶλον ὄλεσε θυμῶν,
 Ἀστυτι κ' ἑλαοὺς καὶ πατέρ' ἄκλειστοις.
 Πολλὰ δ' αἰσχροῖο κ' ἀσπίδος ὀμφαλοῖσιν,
 Καὶ δ' αἰσχροῖο φρόδιν ἰληλακίης.
 Τὸν δ' ὀλοφύροισι μὲν ὁμῶς ἴσοι ἠδὲ γέροντες,
 Ἀργαλέω ἢ ποθῶ πᾶσαι κίχνη πόλις.
 Καὶ τύμβος, κ' παῖδες ἐν αἰθράτοισι ἀρίσμοιο,
 Καὶ παῖδων παῖδες κ' χροὶ Ἰξοπίσιοι.
 Οὐδέ ποτε κλέος ἰδρὸν δόπολυται ἐδ' ἔνομι' ἀπείρ,
 Ἀλλ' ἰσὺ γῆς σφ' ἰὼν γίγνεται ἀδάτατος,
 Οὐκ αἰσχύονται, μὲν ὅτι τε μορῆα μὲν ὄντα
 Γῆς σφ' κ' παῖδων θυμῶν Ἀρης ὄλεσθαι.
 Εἰ δ' οὐχοὶ μὲν κῆρα τειρομένης θανάτῳ,
 Νικησάτω δ' ἀχμῶς ἀγλαῖν ἔχουσι ἴσοι.
 Πᾶσι μὲν τρυφῶσιν ὁμῶς ἴσοι ἢ ἢ παλαῖσι.
 Πολλὰ δ' ἰστροπὰ παδῶν ἱρχεται εἰς αἰδῶν,
 Τηροσκαν δ' ἀσπίσι μεταποίκοι, κ' δὲ τις αὐτῶν
 Βλάπτει ἢ τ' ἀσπίσι ἢ τε δίκης ἰδρὸν.
 Πῶς τις δ' ἐν θυμῶσιν ὁμῶς ἴσοι, οἱ τε κατ' αὐτῶν
 Εἰκνοσ' ἐν χροῖ, οἱ τε παλαῖσι.
 Ταῦτες νῦν τις ἀνὴρ αἰσχύς εἰς ἀκρον ἰκιάσθαι
 Πειροσάτω, θυμῶν μὲν μὲν πολεμῶν.

ΤΟΥ ΑΤΤΟΥ.

ἢ Κόμης.

Μίχης τε κατὰ κείτω, κατ' ἄνθρωποι ἔχουσι θυμῶν,
 Πῶς, οὐδ' αἰδῶν ἀμοιβετικῶσιν,
 Ὡ δ' ἄλλω μὲν ἴσοι, ἐν εἰρήνῃ ἢ δοκῶν.
 Ἡδ', αἰσχύς πόλεμος γαῖαν ἀπασαν ἔχου.
 Ἐν οὗτοι ἀσπίδα ἰδρὸν ἐναρπάζουσι πολεμῶν.
 Κ' ἢ τις δόπολυται ἢ τ' ἀκρον ἰκιάσθαι.

Honori enim est & ornamento viro pugnare
 Pro patria, & liberis, & tenera uxore
 Aduersus hostes. Mors autem aderit, quodcumque
 Par. & destinauerint. Sed age quisquam rectè pergat
 Extenso in altum gladio, & sub scuto forte pectus
 Foueat, cum primum incipit committi pugna.
 Non enim mortem effuzero fatale est
 Virum, neque si à maioribus immortalib. genus ducat.
 Sape quis elapsus è pugna soni, &que celorum,
 Euadit, sed ipsum domi fatalis mors apprehendit.
 Atque hinc sanè nec amicus est populo, nec gratus:
 Illū v. magnus & parvus desunt siquid passus fuerit.
 Vniuersus enim populus virum fortem desiderat
 Defunctum, viuentem verò instar semidei colit.
 Nam coram intuentur illum velut tuum.
 Quippe solus multorum aequat facinora.

E I V S D E M.

Veruntamen Herculis genus inuidium estis:
 Confidite, nondum Iouis facies auersa est à nobis.
 Nec hominum turbam formideris, aut metueris,
 Quin rectè quisque hostibus scurum obuertat
 Inuisam amissurus animam, morisque nigrum,
 Sed solis splendori gratum, subiturus fatum.
 Nostis enim quàm graua sint Martis luctuosi opera,
 Nostis etiam impetum permolesti belli.
 Et quandoque fugistis ipsi, quandoque alios fugastis,
 Iuuenes, vtrumque satis experti estis.
 Nam ex illis qui audent unà persistentes
 Commisus in hostes aduersos impetum facerent
 Perpui occidunt, retròque seruant populum:
 Timidarum autem virorum omnis perit virtus.
 Vix autem aliquis verbis explicare possit,
 Quanta incurras mala, vir qui se turpiter dederit.

- Τιμῶν τε δὲ βῆ καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὸς μάχῃσιν
 Τῆς περὶ κῆ παιδῶν, κουρασίως τ' ἀλόχου,
 Δυσμῆρισην θανάτου δὲ πόλ' ἴασιται, ὅπως τε κεν ἦν
 Μοῖρα ἔπι κλισίῳ· ἀλλὰ τις ἴδυσ' ἴτω,
 Ἔσχος ἀναχέμενος, κῆ ἴω ἀσπίδος ἄγκυμον ἦτορ
 Ἐλασε τὸ πρὸς τὸν μῆνυ μῆν' ἔπι μου.
 Οὐδ' ἄρ' κως θανάτου γὰρ ουχὲν εἰμαρμένοι βῆν.
 Ἀνδρ' ἔδ' εἰ προσγῆται ἢ γῆρας ἀθανάτων.
 Πολλὰ κηθίεσσι τῶτα ουχὲν κῆ δοῦπον ἀκόττων
 Ἐρχεται ἐν δ' οἴκῳ μοῖσ' ἀκίχ' ἀθανάτου.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔμπα· σωμα θείος, ἢ ᾗ τοδῆός·
 Τὸν δ' ἔλθρος σεν ἀχέσθ' ἄμασι, μῆ τι παθῆ.
 Λαὸ γδ' ξύμπαντι πόδο· κρατῆσ' ἄσθρος ἀϊδρος
 Θνήσκοντος ζῶσαν δ' ἀξίεις ἠμείων.
 Πάτερ δ' ἄρ' μιν πύργον ἐν ἔφθα· μοῖλιν ὄρεσιν,
 Βρῆσθ' γδ' πολλὰν ἀξίε μοῖως ἰών.

ΤΟΤ ΑΥΤΟΥ.

- Ἀλλ' Ἡρακλῆος γδ' αἰεκτον γῆρας ἐστῆ.
 Θαρσύν' ἔπει Ζεὺς ἀνχέτα λοξὸν ἔχθ.
 Μῆδ' ἀδρῶν πληθύνει σιμῶνται, μῆδ' ἄρ' ὀβείων
 Ἰδύς δ' εἰς φρομαχους ἀσπίδ' ἀνρ' ἐχέτω.
 Ἐχθρῶν μὲν ψυχῶν θῆμενος, θανάτου ᾗ μελαίνης
 Λύγῃσσι κῆρας ἠελίοιο φέλας
 Ἴσθ' ἄρ' ὡς Ἀρεως πολυδακρύτου ἔργ' ἀρεθῆλα·
 ἔϋ δ' ὄργῳ ἔδειπ' ἀρχαῖε ποῖμου.
 Καὶ μὲν ὀβείων τὶ διακόντων τ' ἐχθρῶν
 Πένει, ἀμφοτέρων δ' εἰς κῆρον ἠλάσατε.
 Οἱ μὲν γδ' τελεμῶσι παρ' ἀλλή· οἱσι μῆνόντες,
 Ἐστ' ἀποχεθίε κῆ φρομαχους ἴναι,
 Πανούτρησι θνήσκουσι, πείσοσι ᾗ λαὸν ὀπίσσω·
 Τριακόντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ὀπὸ' ὠλ' ἀρετή.
 Οἱ δ' εἰς δ' ἀν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσθην ἔκαστα
 Ὅν' ἂν αἰσχεθ' ἀπ' ἀθῆ, γέγιετα ἀνδρὶ κελῆ.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

AUTHORVM.

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
73.

PHOCYLIDES, pag. 102
Versus Phocylidi attributi tum apud Athenzū,
tum apud Stobzum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

TITHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

SOLOMIS sententiz elegiacæ, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TYRTHÆVS de Virtute bellica, pag.
147.
Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

RHIANI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAVMACHI scriptis sen-

I N D E X.

tentiz. pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum, pag. 176

PANIASYDIS in incontinentiam, 177

Ex ORPHEO, de Deo, 181

MIMNERMI de vita quòd brevis sit,
184

Epigrammata eiusdem, 187

LINI in Prudentiam & Spem, 189. & 191

CALLIMACHII nonnulla, 191

EVENI PARÏ sententiz, 193

ERATOSTHENIS Cyrenai, 195

MENECRATIS Comici, 197

POSIDIPPI Cassandri, ibid. & 265

METRODORI Atheniensis, 199

TIMOCLIS Comici, ibidem, & 267

HOS AVTORES INSEQUITVR

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

<i>IN</i>		<i>Artem,</i>	226
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Avaritiam,</i>	224
<i>Animum,</i>	372	<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Iusto,</i>	208
DE		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	I N	
DE		<i>Landem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	226	<i>Leges,</i>	218
<i>Confilio,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Luriositas,</i>	224	A D	
DE		<i>Medicos,</i>	214
<i>Deo,</i>	212	<i>Mendacium,</i>	224
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
I N		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebriatatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	218
I N.		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Munus,</i>	224
<i>Felicitatem,</i>	210	I N	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	228
<i>Fortunam,</i>	216	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
A D		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
A D		D E	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Occultis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
D E		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	D E	
<i>Industria,</i>	222	<i>Parentibus,</i>	208
<i>Infortunio,</i>	216	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Iniuria,</i>	218	<i>Pistate,</i>	212
<i>Invidia,</i>	220	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Inuandia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Iudicio, & diuina Iustitia,</i>	224	<i>Præcibus,</i>	212
224		<i>Prudentia,</i>	222
<i>Mactandis,</i>	220	<i>Religiosis,</i>	214

INDEX.

	IN	Superbiam,	228
Regem,	202	DE	
Rijum,	204	Tempore,	214, & 234
	IN	Tolerantia,	228
Sanitatem,	228	DE	
Senectutem,	204	Veritate,	202
Seruos,	230	Vita,	202, & 212
Silentium,	226	Vituperio,	234
Somnum,	228	Voluptate,	212
Spem,	210	Virtute,	200

Ex Ia. Hertelyj versione.

ADDDITA SVNT EIVSDEM CVM
superioribus argumenti nonnulla ex veterum
Comicorum fragmentis Gaomica. ab H. Stepha-
no versibus expressa.

PHILEMONIS qui novae seu mediae Come-
diae Poeta fuit, pag.

235

ALEXIDIS Thury,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Carystij,	244
APOLLODORI Geles,	248
DIPHILI Scropensis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DIODO. R. Sinopensis,	255

I N D E X.

EVBVLI <i>Atheniensis,</i>	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS <i>Atheniensis,</i>	261
CRATETIS <i>Atheniensis,</i>	265
ERIPHI	265
CLÉARCHI.	207

FINIS.